

Opinia Wydziału Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego w sprawie o zapłatę
Or. Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego, sygn. WP I 57, s. 61–65
Edycja krytyczna: Mateusz Mataniak

12 III 1821

[s. 61]

Posiedzenie 25

W obecności Wielce Wielmożnych: Słotwińskiego¹ dziekana Wydziału Prawa, prezydującego; Boduszyńskiego², ks. Dubieckiego, Matakiewicza³, Jankowskiego⁴ – Profesorów i Doktorów Prawa.

Działo się w Krakowie przy ulicy Grodzkiej, w Kolegium Jurystycznym, dnia 12 marca 1821 r.

W sprawie klasztoru księży Dominikanów przeciwko Komitetowi Kazimierskiemu Starozakonnych, od dwóch zgodnych wyroków w Trybunale I Instancji dnia 9 września 1820 r. i w Sądzie Apelacyjnym dnia 7 listopada 1820 r., w przedmiocie zapłacenia prowizji od sumy na Kahale Kazimierskim lokowanej zapadłych, przez obydwie strony do zdania Akademii [s. 62] o dozwolenie wprowadzenia tej sprawy do Trzeciej Instancji odwołujące się.

Wydział Profesorów i Doktorów Prawa,

Zważając co do rekursu Komitetu Starozakonnych, iż lubo dwiema wyrokami prawomocnymi Trybunału I Instancji dnia 18 czerwca 1819 r. i Sądu Apelacyjnego 17 lutego 1820 r. zapadłymi, przyznaną została klasztorowi XX. Dominikanów prawność czynienia o prowizję od sumy 17 000 złp, na kahale kazimierskim zabezpieczonej, i że wspomniane wyroki uchwałą Wydziału Profesorów i Doktorów Prawa de dato 15 kwietnia 1820 r. co do takowej kwestii incydentalnej za zgodne z prawem uznane zostały, atoli po wprowadzeniu sprawy in merito, gdy ze złożonych przez stronę

¹ Feliks Słotwiński (1788–1863) – zast. prof. w katedrze prawa natury, publicznego, narodów i ekonomii politycznej 1811; prof. tamże 1812–1817; prof. prawa natury i kościelnego 1817–1828, 1831–1833; prof. prawa rzymskiego i kościelnego 1833/34–1846/47; prof. prawa kościelnego i procedury cywilnej 1848/49–1860; dziekan Wydziału Prawa 1820/21–1822/23, 1833/34–1834/35, 1842/43, 1845/46–1847/48, 1850/51. P. Żukowski, *Profesorowie Wydziału Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego*, t. II: 1780–2012, red. D. Malec, Kraków 2014, s. 482–483.

² Augustyn Boduszyński (1778–1843) – w latach 1811/12–1816/17 prof. prawa kanonicznego i kryminalnego; 1817/18–1829 prof. prawa rzymskiego i feudalnego; dziekan Wydziału Prawa 1816/17–1819/20. *Ibidem*, s. 31–32.

³ Antoni Matakiewicz (1784–1844) – w latach 1825–1844/45 prof. prawa kryminalnego i procedury sądowej; dziekan Wydziału Prawa 1835/36–1836/37, 1839/40–1840/41; rektor UJ 1837/38–1838/39. *Ibidem*, s. 331–332.

⁴ Józef Jankowski (1781 lub 1790–1847) – w latach 1817, 1829–1830 zast. profesora w katedrze prawa natury i prawa kanonicznego, 1830–1831 prof. tamże; w latach 1818–1829, 1831–1847 prof. w katedrze filozofii na Wydziale Filozoficznym, 1837/38–1838/39 dziekan Wydziału Filozoficznego. *Ibidem*, s. 199–200.

pozwana dokumentów okazuje się, że według patentu nadwornego w Wiedniu dnia 18 lutego 1797 r. wydanego, wszelkie długi ciężące Kahały Starozakonnych przejął był w tym kraju rząd austriacki, do wypłacenia z dochodów Kropką zwanych, którą ten rząd w swą administrację objął i na zaspokojenie wierzycieli nie tylko w prowizjach [s. 63] od 1 stycznia 1798 r., ale i w kapitałach, o ile by wystarczały dochody z tegoż funduszu, przeznaczył; a tym sposobem, według § 495 Cz. III Kodeksu Galicyjskiego dłużnikiem w miejsce kahałów, to jest expromitentem długów kahalnych stał się.

Zważywszy dalej, iż z tego powodu sumy na kahałach żydowskich lokowane, stanowią przedmiot pretensji do byłego rządu austriackiego, które z mocy traktatu dodatkowego w Wiedniu zawartego, tudzież reskryptu Senatu Rządzącego dnia 5 kwietnia 1816 r. wydanego, przed komisją do tego celu ustanowioną, likwidowane być winny.

Zważywszy nadto, iż sam konwent XX. Dominikanów, przez poprzestanie na takowej expromisji, pobieranie procentów już od byłego rządu tak austriackiego, jako i Księstwa Warszawskiego wszedł w akceptację, a nadto tenże konwent w skutku rządowych rozporządzeń, tak sumę kapitałną 17 000 złp, jako i prowizję od ostatniego października 1808 r. do 15 lipca 1809 r. zaległą przed tą komisją, na karcie 2786 księgi kasowej zalikwidował. A tak w drodze tej, która w interesie niniejszym jedną jest tylko, i przez sam konwent obraną, tym więcej postępować wypada, gdy przedmiot ten przed rozstrzygnięciem [s. 64] onego w administracyjno-likwidacyjnej drodze, do drogi sporno-sądowej nie jest kwalifikowany. Z czego okazuje się jasno, że nie tylko żądanie konwentu XX. Dominikanów, ażeby Komitet Starozakonnych zapłacił mu zaległą prowizję od sumy 17 000 złp na Kahale lokowanej, jest za wczesne i nieprawne, bo przeciwne § 495 Cz. III Kodeksu Galicyjskiego, ale nawet sam sąd cywilny w tej sprawie według art. 170 Kodeksu Postępowania Sądowego winien się był niewłaściwym uznać.

Z tych powodów Wydział Profesorów i Doktorów Prawa uznaje, iż w sprawie niniejszej odwołanie się do Sądu III Instancji ze strony Komitetu Starozakonnych Obwodu Kazimierskiego, przeciwko konwentowi księży Dominikanów krakowskich, ma miejsce. Co do prośby konwentu księży Dominikanów o dozwoleństwo mu odwołania się od powyżej wzmiankowanych wyroków do Trzeciej Instancji, względem odsądzenia go od prowizji za ostatnie pięć lat.

Wydział Profesorów i [s. 65] Doktorów Prawa pozwalając Komitetowi Starozakonnych udania się w tej sprawie do Sądu Trzeciej Instancji, z powodu obrażonego art. 170 Kodeksu Postępowania Sądowego, tym samym w rozpoznaniu żądania konwentu XX. Dominikanów na teraz wdawać się nie może.

[Podpisy] Feliks Słotwiński, Jankowski.

[cytowane przepisy: francuski Kodeks Postępowania Cywilnego z 1806 r. art. 170; Kodeks Zachodnio-Galicyjski z 1797 r. cz. III § 495]

[hasła: zapłata, elokacja, przejęcie długu, współodpowiedzialność za dług, poręczenie, niewłaściwość sądu, przekazanie sprawy innemu sądowi]